

148. löggjafarþing 2017–2018.
Þingskjal x — x. mál.
Stjórnarfrumvarp.

Frumvarp til laga

um köfun í atvinnuskyni.

Frá samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra.

I. KAFLI Markmið, o.fl.

1. gr.

Markmið.

Markmið laga þessara er að tryggja öryggi við köfun með því að gera tilteknar kröfur til köfunar í atvinnuskyni og kennslu í köfun.

2. gr.

Gildissvið.

Lög þessi gilda um köfun í atvinnuskyni á íslensku yfirráðasvæði og landgrunni Íslands, eins og það er skilgreint í lögum um landhelgi, aðlægt belti, efnahagslögsögu og landgrunn, með síðari breytingum, þ. á m. frá hafstöðvum, og um köfun sem fer fram frá skipi skráðu á Íslandi. Þá gilda þau einnig um kennslu til áhugaköfunar og köfunar í atvinnuskyni.

Lög þessi gilda ekki um köfun í atvinnuskyni sem fram fer frá erlendu skipi.

3. gr.

Skilgreiningar.

Í lögum þessum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. *Köfun í atvinnuskyni* eru allar þær athafnir sem teljast til köfunar eða eru í beinum tengslum við köfun, og sem falla undir og eru liður í atvinnustarfsemi kafarans eða annarra tengdra aðila. Einnig telst það vera köfun í atvinnuskyni ef athöfnin er liður í skipulagðri þjónustustarfsemi til verndar almannahagsmunum.
2. *Áhugaköfun* eru allar þær athafnir sem teljast til köfunar samkvæmt lögum þessum en teljast ekki til köfunar í atvinnuskyni.
3. *Köfun* merkir í lögum þessum þær athafnir manna sem fara fram undir yfirborði vatns eða sjávar þar sem líkaminn er undir meiri þrýstingi en sem nemur 50 hektópaskölum (50 mbar) yfir loftþrýstingi á yfirborði jarðar og notast er við köfunarbúnað.
4. *Köfunarbúnaður* merkir í lögum þessum allan þann búnað sem notaður er við köfun og gerir mönnum kleift að kafa.
5. *Viðurkenndur aðili* merkir í lögum þessum aðili sem Samgöngustofa hefur veitt heimild til þess að skipuleggja nám í köfun samkvæmt viðurkenndi námskrá.
6. *Atvinnukafari*: Einstaklingur sem er handhafi skírteinis til köfunar í atvinnuskyni útgefnu samkvæmt lögum þessum.

II. KAFLI

Köfun í atvinnuskyni.

4. gr.

Skírteini til köfunar í atvinnuskyni.

Sá sem kafar í atvinnuskyni skal vera handhafi viðeigandi skírteinis, útgefnu af Samgöngustofu, í samræmi við lög þessi.

Aðeins þeim sem eru handhafar viðeigandi skírteina skv. 1. mgr. er heimilt að kafa í atvinnuskyni.

Óheimilt er að ráða til köfunar í atvinnuskyni aðra en handhafa skírteinis skv. lögum þessum.

5. gr.

Skilyrði fyrir útgáfu skírteinis.

Til að fá útgefið skírteini til köfunar í atvinnuskyni þarf umsækjandi að:

1. vera fullra 20 ára,
2. standast með fullnægjandi hætti heilbrigðiskröfur, sbr. 6. gr.,
3. standast með fullnægjandi árangri menntunar- og hæfniskröfur, sbr. 7. gr.

Skírteinið er í gildi svo lengi sem handhafi þess getur framvísað gildu heilbrigðisvottorði nema það sé fellt brott skv. 12. gr. laga þessara. Skilyrði fyrir endurútgáfu skírteinis er að framvísað sé gildu heilbrigðisvottorði.

Einstaklingar sem réttarreglur Evrópska efnahagssvæðisins um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi, eins og þær hafa verið innleiddar hér á landi, taka til og eru handhafar skírteina til köfunar í atvinnuskyni, sem gefin hafa verið út af lögbærum stjórnvöldum, eiga rétt til að stunda köfun í atvinnuskyni hér á landi.

6. gr.

Heilbrigðiskröfur.

Hver sá sem kafar í atvinnuskyni skal vera handhafi gilds heilbrigðisvottorðs útgefnu að undangenginni læknisskoðun.

Til að fá útgefið heilbrigðisvottorð skal viðkomandi vera í góðu andlegu og líkamlegu ástandi til að geta rækt störf sín af öryggi.

Gildistími heilbrigðisvottorðs skal að hámarki vera tvö ár. Læknir getur ákveðið styttri gildistíma ef réttmætar ástæður sem varða heilbrigði kafara gefa tilefni til þess.

Nú stenst handhafi skírteinis ekki læknisskoðun og skal læknir þá tilkynna það til Samgöngustofu.

7. gr.

Menntunar- og hæfniskröfur.

Umsækjandi um skírteini til köfunar í atvinnuskyni skal hafa staðist með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur. Skal hann leggja fram skírteini þess efnis frá viðurkenndum aðila.

Samgöngustofa viðurkennir nám til köfunar í atvinnuskyni hér á landi.

Nám til atvinnuköfunar sem fram fer erlendis fullnægir lögum þessum enda uppfylli það alþjóðleg viðmið um menntunar- og hæfniskröfur sem Samgöngustofa viðurkennir.

Umsækjandi um skírteini til köfunar í atvinnuskyni, sem lokið hefur námi til köfunar í atvinnuskyni erlendis hjá aðila sem uppfyllir skilyrði 3. mgr., skal leggja fram nauðsynleg

gögn til staðfestingar á að hann hafi staðist með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur.

Nám til köfunar í atvinnuskyni skal fullnægja þeim skilyrðum og stöðlum sem mælt er fyrir um í reglugerð til samræmis við þau réttindi sem skírteinin veita. Nám sem Samgöngustofa viðurkennir skal vera í samræmi við viðurkennda námskrá, sem m.a. tiltekur innihald og efni námsins, lengd þess, hæfi kennara og leiðbeinanda og fyrirkomulag námsmats.

8. gr.

Starfsskyldur atvinnukafara.

Atvinnukafari skal haga starfi sínu í samræmi við lög þessi og reglugerðir settum samkvæmt þeim. Skal hann gæta þess að fylgt sé nauðsynlegum varúðarreglum gegn slysum.

Þeim sem taka þátt í köfun undir stjórn atvinnukafara er skylt að hlýða fyrirmælum hans um notkun köfunarbúnaðar og öðrum varúðarreglum. Áður en köfun hefst skal atvinnukafari gæta þess að þeir séu upplýstir með fullnægjandi hætti um nauðsynlegar öryggisreglur.

III. KAFLI

Kennsla í köfun.

9. gr.

Kennsla í köfun.

Sá sem kennir köfun, hvort sem um er að ræða köfun í atvinnuskyni eða áhugaköfun, skal hafa til þess skírteini gefið út samkvæmt lögum þessum.

Aðeins handhöfum skírteina skv. 1. mgr. er heimilt að kenna köfun.

10. gr.

Skilyrði fyrir útgáfu skírteinis til kennslu.

Til að fá útgefið skírteini til kennslu í köfun þarf umsækjandi að uppfylla eftirfarandi skilyrði:

1. vera fullra 20 ára,
2. vera handhafi skírteinis til köfunar í atvinnuskyni,
3. standast með fullnægjandi hætti menntunar- og hæfniskröfur, skv. 2. mgr. þessarar greinar,
4. vera með gilda slysa- og veikindatryggingu fyrir sérhvern nemanda vegna hugsanlegra óhappa sem gætu komið upp í kennslunni.

Umsækjandi um skírteini til kennslu í köfun skal hafa staðist viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur. Skal hann leggja fram skírteini frá viðurkenndum aðila sem heimilar honum að sinna kennslu í köfun.

Samgöngustofa viðurkennir nám til kennslu í köfun hér á landi.

Nám til kennslu í köfun sem fram fer erlendis fullnægir lögum þessum enda uppfylli það alþjóðleg viðmið um menntunar- og hæfniskröfur sem Samgöngustofa viðurkennir.

Umsækjandi um skírteini til kennslu í köfun, sem lokið hefur námi til kennslu í köfun erlendis hjá aðila sem uppfyllir skilyrði 3. mgr., skal leggja fram nauðsynleg gögn til staðfestingar á að hann hafi staðist með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur.

Nám til kennslu í köfun skal fullnægja þeim skilyrðum og stöðlum sem mælt er fyrir um í reglugerð til samræmis við þau réttindi sem skírteinin veita. Nám sem Samgöngustofa

viðurkennir skal vera í samræmi við viðurkennda námskrá, sem m.a. tiltekur innihald og efni námsins, lengd þess, hæfi kennara og leiðbeinanda og fyrirkomulag námsmats.

IV. KAFLI **Ýmis ákvæði.**

11. gr.

Eftirlit.

Samgöngustofa skal hafa eftirlit með því að ákvæðum laganna og reglugerðum settum samkvæmt þeim sé fylgt.

Samgöngustofa getur athugað svo oft sem þurfa þykir hvort handhafar skírteina uppfylla þær kröfur sem gerðar eru í lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim.

Í tengslum við eftirlit sitt samkvæmt lögum þessum getur Samgöngustofa gert vettvangskannanir.

Ráðherra er heimilt í reglugerð að kveða nánar á um eftirlit Samgöngustofu.

12. gr.

Niðurfelling leyfis og önnur úrræði.

Samgöngustofu er heimilt að fella úr gildi skírteini skv. lögum þessum ef handhafi skírteinisins fullnægir ekki lengur skilyrðum laga þessara eða brýtur á annan hátt gegn ákvæðum laganna.

Áður en skírteini er fellt niður skv. 1. mgr. skal Samgöngustofa senda skírteinishafa skriflega viðvörðun um fyrirhugaða niðurfellingu leyfis þar sem koma skal fram tilefni niðurfellingar. Veita skal leyfishafa hæfilegan frest til að bæta úr annmörkum.

Komi til endanlegrar niðurfellingar leyfis skal Samgöngustofa senda skírteinishafa skriflega tilkynningu þess efnis og um frá hvaða tíma leyfi telst niður fallið.

Handhafi skírteinis sem fellt hefur verið úr gildi skal skila því til Samgöngustofu án tafar eftir að tilkynning skv. 3. mgr. berst.

13. gr.

Stjórnsýslukæra.

Ákvörðunum Samgöngustofu samkvæmt lögum þessum verður skotið til ráðherra. Um málsmeðferð fer eftir ákvæðum stjórnsýslulaga.

14. gr.

Viðurlög.

Brot á lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim varða sektum og/eða sviptingu réttinda nema þyngri refsing liggja við samkvæmt öðrum lögum.

15. gr.

Rannsókn köfunarslysa.

Rannsókn slysa við köfun í atvinnuskyni skal vera í höndum rannsóknarnefndar samgönguslysa og skulu lög um rannsókn samgönguslysa, með síðari breytingum, gilda um rannsóknina.

16. gr.

Reglugerðarheimild.

Ráðherra er heimilt að setja reglugerð um nánari framkvæmd laga þessara þar sem m.a. er kveðið á um:

- a. köfun í atvinnuskyni, og mismunandi réttindastig,
- b. skilyrði fyrir útgáfu skírteina,
- c. heilbrigðiskröfur og útgáfu heilbrigðisvottorðs,
- d. menntunar- og hæfniskröfur,
- e. viðurkenningu náms til köfunar í atvinnuskyni og kennslu í köfun,
- f. kennslu í köfun,
- g. rannsókn slysa við köfun í atvinnuskyni.
- h. eftirlit Samgöngustofu.

17. gr.
Gildistaka.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Frá og með gildistöku þeirra falla brott lög nr. 31 frá 21. maí 1996, um köfun, með síðari breytingum.

Greinargerð.

1. Inngangur.

Frumvarp þetta er samið í samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytinu í samvinnu við Samgöngustofu, stjórnáskilgöngu samgöngumála. Með því er lagt til að sett verði ný heildarlög um köfun í atvinnuskyni en gildandi lög eru nr. 31/1996.

2. Tilfni og nauðsyn lagasetningar.

Á undanförunum árum hefur köfunarstarfsemi aukist til muna hér á landi, sérstaklega með auknum straumi ferðamanna. Alvarleg köfunarslys hafa leitt til umræðna um lög og reglur sem gilda um köfun og sér í lagi hvaða eftirlit er með starfsemi.

Í lögum nr. 31/1996 segir að Samgöngustofa hafi umsjón og eftirlit með framkvæmd laganna. Í því felst gefa út köfunarskírteini til þeirra sem uppfylla skilyrði laganna og reglugerða settra samkvæmt þeim og viðurkenna köfunarbúnað. Samgöngustofa hefur ekki eftirlit með starfsemi kafara að öðru leyti. Í ljósi þess að mikilvægt sé að það komi skýrt fram í lögum hvert hlutverk eftirlitsstofnana skuli vera ákvað samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytið að kanna hvort þörf væri á endurskoðun laganna. Þá var einnig haft í huga að ýmislegt hefur breyst á þeim rúmu tuttugu árum síðan löggin voru sett. Þá vantar einnig að mælt sé fyrir um þær kröfur sem gera verður til kennara í köfun.

Fyrir gildistöku laga nr. 31/1996 giltu hér á landi lög nr. 12/1976, um kafarastörf. Þau áttu uppruna sinn að rekja til erindis Félags íslenskra kafara til iðnaðardeildar Efri deildar Alþingis. Tilgangur þeirrar lagasetningar var að tryggja þeim, sem stunduðu köfun í atvinnuskyni, ákveðinn starfsgrundvöll og setja þeim jafnframt reglur um réttindi og skyldur í starfi. Samkvæmt athugasemdum í greinargerð, sem fylgdu frumvarpinu, byggðist það á dönskum lögum. (Þskj. 31, 97. lögb. 1975-1976, bls. 2-3). Með setningu gildandi laga voru litlar efnislegar breytingar gerðar, að undanskildu að skilið var á milli atvinnuköfunar og áhugaköfunar.

Með framangreint í huga var það því niðurstaða samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytisins og Samgöngustofu að nauðsynlegt væri að endurskoða gildandi lög og reglur um köfun með það að markmiði að skýra þau og uppfæra.

3. Meginefni frumvarpsins.

Efnisatriði frumvarpsins eru eftirfarandi:

- Lagt er til að mælt verði skýrlega fyrir um gildissvið í lögum, þ.e. að þau gildi um köfun í atvinnuskyni en ekki áhugaköfun.
- Lagt er til að ákvæði um viðurkenningu og eftirlit með köfunarbúnaði verði felld brott en eftirlit með persónuhlífum, eins og köfunarbúnaði, fellur undir reglur nr. 501/1994, um gerð persónuhlífa, sem innleiðir ákvæði tilskipunar ráðsins 89/686/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna um persónuhlífar, sem sett er á grundvelli laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, með síðari breytingum, en þau heyra undir félags- og jafnréttismálaráðherra, sbr. c-lið 8. tölul. 9. gr. forsetaúrskurðar um skiptingu stjórnarmálefna milli ráðuneyta í Stjórnarráði Íslands.
- Lagt er til að ákvæði um skírteini til köfunar í atvinnuskyni, sem og skilyrði fyrir útgáfu þeirra, séu gerð ítarlegri og skýrari.
- Lagt er til að mælt verði sérstaklega fyrir um nám í köfun hér á landi og hvernig fara skuli með viðurkenningu náms til köfunar í atvinnuskyni sem fram fer erlendis.
- Lagt er til að rannsókn slysa við köfun í atvinnuskyni muni að nýju heyra undir rannsóknarnefnd samgönguslysa. Með sameiningu rannsóknarnefnda í samgöngumálum með lögum nr. 18/2013, um rannsókn samgönguslysa, var ákvæði laga um rannsókn köfunarslysa breytt frá því sem hafði verið í lögum nr. 68/2000, um rannsókn sjóslysa, með síðari breytingum, en ekki er að finna sérstakar skýringar á því í athugasemdum í greinargerð sem fylgdu frumvarpi því er varð að lögum nr. 18/2013. (Þskj. 131, 141. lögþ. 2012-2013).

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Frumvarpið gaf ekki tilefni til að skoða samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

5. Samráð.

[Kemur síðar]

6. Mat á áhrifum.

[Í vinnslu.]

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Markmið frumvarpsins er að tryggja öryggi við köfun með því að gera tilteknar kröfur til köfunar í atvinnuskyni og kennslu í köfun. Í gildandi lögum er ekki að finna sambærilegt ákvæði heldur er að finna slíka umfjöllun í greinargerð sem fylgdi frumvarpinu.

Um 2. gr.

Með þessari grein er fjallað um gildissvið frumvarpsins en fyrirmynd þess er að finna í dönskum lögum (sjá lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v.).

Í 1. mgr. segir að lögin gildi um köfun í atvinnuskyni á íslensku yfirráðasvæði og landgrunni Íslands, þ. á m. frá hafstöðvum, og um köfun sem fer fram frá skipi skráðu á Íslandi. Með yfirráðasvæði er vísað til landsvæðis Íslands ásamt ám og vötnum, innsævisins og landhelginnar.

Í 2. mgr. er undanskilin frá gildissviði laganna köfun í atvinnuskyni sem fram fer frá skipi skráðu erlendis.

Um 3. gr.

Þessi grein fjallar um skilgreiningu hugtaka sem notuð eru í frumvarpinu.

1. tölul.

Með köfun í atvinnuskyni er átt við allar þær athafnir sem teljast til köfunar og sem falla undir og eru liður í atvinnustarfsemi kafarans eða annarra tengdra aðila. Þá telst það einnig vera köfun í atvinnuskyni ef athöfnin er liður í skipulagðri þjónustustarfsemi til verndar almannahagsmunum, en með því er átt við köfunaraðgerðir Landhelgisgæslunnar og slökkviliða.

Þessi skilgreining frumvarpsins fylgir skilgreiningu 1. mgr. 2. gr. laga nr. 31/1996 að mestu leyti en tekið er sérstaklega fram að köfun í atvinnuskyni þurfi að teljast til köfunar. Í gildandi lögum segir hins vegar að atvinnuköfun merkir *allar þær athafnir* sem falla undir og eru liður í atvinnustarfsemi kafarans eða annarra aðila. Telja verður að ýmislegt annað kunni að falla undir atvinnustarfsemi kafarans en eiginleg köfun og því kunni gildandi skilgreining að vera víðtækari en nauðsyn ber til sem gæti leitt til vandkvæða í framkvæmd. Þá er bætt við að köfun í atvinnuskyni þurfi að vera liður í atvinnustarfsemi kafarans eða annarra *tengdra* aðila en í gildandi lögum segir einungis annarra aðila. Er þessi breyting lögð fram til skýrleika.

Rétt eins og í gildandi lögum ræður það ekki úrslitum með hvaða hætti greiðsla kemur fyrir köfun í atvinnuskyni. Í athugasemdum, sem fylgdu frumvarpi því sem varð að lögum nr. 31/1996, er sérstaklega tekið dæmi um hvernig þetta getur birst í framkvæmd en þar segir:

„Enn fremur má nefna dæmi um söfnun í gulkera, ljósmyndaköfun, leiðbeinendur við köfun og fleira. Söfnun í gulkera hefur verið talin atvinnuköfun ef kafarinn selur vinnu sína sem kafari en annar aðili selur ígulkerin. Hins vegar hefur það verið talin áhugaköfun ef kafarinn kafar eftir ígulkerunum og fær síðan sjálfur andvirði ígulkeranna (Þskj. 176, 120. lögþ. 1995-1996, bls. 2-3).“

2. tölul.

Þessi liður fjallar um áhugaköfun og þarfnast ekki sérstakrar skýringar.

3. tölul.

Í þessum tölulið er hugtakið köfun skilgreint. Það sem skiptir máli í skilgreiningunni er að skírskotað er „til ákveðins þrýstings sem verður að vera fyrir hendi svo að athafnir viðkomandi aðila falli undir lögin. Einnig er það hugtaksskilyrði að viðkomandi noti tæki þau sem eru hluti af viðurkenndum köfunarbúnaði [...] (Þskj. 176, 120. lögþ. 1995-1996, bls. 3)“.

4. tölul.

Í þessum tölulið er hugtakið köfunarbúnaður skilgreint. Um er að ræða sömu skilgreiningu og í gildandi lögum og þarfnast það ekki nánari skýringar.

5. tölul.

Þessi töluliður er nýmæli. Með viðurkenndum aðila er átt við aðila sem Samgöngustofa hefur veitt heimild til þess að skipuleggja nám í köfun samkvæmt viðurkenndri námskrá. Ákvæðið er hluti af þeim tillögum frumvarpsins að mæla sérstaklega fyrir um nám og kennslu í köfun.

Um 4. gr.

Í þessari grein er lagt til að mælt verði fyrir um þá reglu að sá sem kafar í atvinnuskyni skuli vera handhafi viðeigandi skírteinis útgefna af Samgöngustofu. Með viðeigandi skírteini er átt við að skírteinið verður að veita heimild til þess háttar köfunar sem skírteinishafi stundar.

Þá segir jafnframt að óheimilt sé að ráða til köfunar í atvinnuskyni aðra en handhafa skírteinis skv. lögum. Um er að ræða efnislega samhljóða ákvæði og í 2. mgr. 3. gr. gildandi laga.

Um 5. gr.

Í þessari grein er fjallað um skilyrði fyrir útgáfu skírteinis til köfunar í atvinnuskyni.

Ákvæði 1. mgr. er sambærilegt 3. gr. gildandi laga. Þar segir að til að fá útgefið skírteini til atvinnuköfunar þarf umsækjandi í fyrsta lagi að vera fullra 20 ára. Í öðru lagi þarf hann að standast með fullnægjandi hætti viðeigandi heilbrigðiskröfur. Í þriðja og síðasta lagi þarf hann að standast með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar-, þjálfunar- og hæfniskröfur.

Í 2. mgr. er fjallað um gildi skírteinisins en lagt er til að það gildi svo lengi sem handhafi þess getur framvísað gildu heilbrigðisvottorði, nema það hafi verið fellt brott skv. 3. mgr. Þá eru skilyrði fyrir endurútgáfu skírteinis að viðkomandi geti framvísað gildu heilbrigðisvottorði.

Að lokum er lagt til að mælt sé fyrir í 3. mgr. um rétt einstaklinga sem falla undir réttarreglur Evrópska efnahagssvæðisins um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi, til köfunar í atvinnuskyni hér á landi en um þann rétt gilda almennt lög nr. 26/2010, um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi til starfa hér á landi, með síðari breytingum.

Um 6. gr.

Í þessari grein er fjallað um heilbrigðiskröfur. Hver sá sem kafar í atvinnuskyni skal vera handhafi gilds heilbrigðisvottorðs útgefna af undangenginni læknisskoðun. Til þess að fá útgefið heilbrigðisvottorð er gerð krafa um að viðkomandi sé í góðu andlegu og líkamlegu ástandi til að geta rækt störf sín af öryggi við þær erfiðu aðstæður sem geta orðið við köfun. Kafari ber ábyrgð á því að viðhalda gildu heilbrigðisvottorði.

Lagt er til að gildistími heilbrigðisvottorðs skuli vera allt að hámarki tvö ár en lækni geti ákveðið styttri gildistíma ef réttmætar ástæður sem varða heilbrigði kafa gefa tilefni til þess. Standist handhafi skírteinis ekki læknisskoðun og ber þá viðkomandi lækni að tilkynna um það til Samgöngustofu sem fellir skírteinið þá úr gildi.

Um 7. gr.

Þessi grein fjallar um menntunar- og hæfniskröfur. Þar er lagt til að umsækjandi um skírteini til köfunar í atvinnuskyni skuli hafa staðist með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur. Til sönnunar á þessu er lagt til að viðkomandi leggi fram

skírteini þess efnis frá viðurkenndum aðila. Um skilgreiningu á viðurkenndum aðila vísast til athugasemda við 3. gr. frumvarpsins. Lagt er til að mælt verði fyrir um að Samgöngustofa viðurkenni nám til köfunar í atvinnuskyni hér á landi en í gildandi lögum er ekki gert ráð fyrir þessu hlutverki en mælt er fyrir um það í reglugerð nr. 535/2001, um köfun, með síðari breytingum.

Að því er varðar nám til köfunar í atvinnuskyni sem fram fer erlendis er lagt til að það teljist fullnægjandi að lögum ef það er í samræmi við alþjóðleg viðmið um menntunar- og hæfniskröfur. Sá sem lokið hefur námi erlendis getur sótt um að fá útgefið skírteini ef hann leggur fram nauðsynleg gögn til staðfestingar á að hann hafi staðist með fullnægjandi árangri viðeigandi menntunar- og hæfniskröfur.

Um 8. gr.

Í þessari grein er að finna nýmæli um starfsskyldur atvinnukafara. Lagt er til að mælt sé sérstaklega fyrir um skyldu atvinnukafara til að haga starfi sínu í samræmi við lög og reglugerðir um köfun í atvinnuskyni. Þá er einnig mælt svo fyrir að hann skuli gæta þess að fylgt sé nauðsynlegum varúðarreglum gegn slysum.

Einnig er lagt til að mælt sé fyrir um skyldur þeirra sem taka þátt í köfun undir stjórn atvinnukafara. Þar segir að þeir skuli hlíta fyrirmælum hans um notkun köfunarbúnaðar og öðrum varúðarreglum. Þá skuli atvinnukafari gæta þess að þeir séu upplýstir með fullnægjandi hætti um nauðsynlegar öryggisreglur.

Um 9.-10. gr.

Með þessum greinum frumvarpsins er lagt til að mælt verði fyrir um kennslu í köfun. Í gildandi lögum er ekki að finna slík ákvæði en í IV. kafla reglugerðar nr. 535/2001, um köfun, með síðari breytingum má finna ýmis ákvæði tengd kennslu í köfun.

Lagt er til að sá sem kennir köfun, hvort sem um er að ræða köfun í atvinnuskyni eða áhugaköfun, skuli hafa til þess skírteini. Skilyrði fyrir útgáfu skírteinisins eru að viðkomandi sé fullra 20 ára, sé handhafi skírteinis til atvinnuköfunar, standist með fullnægjandi hætti menntunar- og hæfniskröfur og sé með gilda slysa- og veikindatryggingu fyrir sérhvern nemanda vegna hugsanlegra óhappa sem gætu komið upp í kennslunni.

Lagt er til að sá sem sækir um skírteini til kennslu í köfun leggi fram skírteini frá viðurkenndum aðila sem heimilar honum að sinna kennslu og þjálfun í köfun.

Um 11. gr.

Eftirlit Samgöngustofu felst fyrst og fremst í eftirliti í tengslum við útgefin skírteini. Þannig getur Samgöngustofa hvenær sem er athugað hvort handhafar skírteina samkvæmt lögnum uppfylla þær kröfur sem gerðar eru í lögum um köfun og reglugerðum settum á þeirra grunni. Er það í samræmi við 6. gr. laga nr. 119/2012 um Samgöngustofu.

Gert er ráð fyrir að ráðherra geti með reglugerð mælt nánar fyrir um slíkt eftirlit eða mælt fyrir um frekara eftirlit.

Um 12. gr.

Í þessari grein er kveðið á um heimildir Samgöngustofu til þess að fella úr gildi skírteini til köfunar í atvinnuskyni ef handhafi skírteinisins fullnægir ekki lengur skilyrðum frumvarpsins eða brýtur á annan hátt gegn ákvæðum þess.

Samgöngustofu verður gert skylt að senda skriflega viðvörðun þar sem veittur er hæfilegur frestur til þess að bæta úr annmörkum áður en skírteini er felld úr gildi. Verði skírteini

endanlega fellt niður ber Samgöngustofu að senda handhafa skírteinisins skriflega tilkynningu þar sem fram kemur frá hvaða tíma það telst fallið niður. Ber þá að skila skírteininu til Samgöngustofu.

Um 13. gr.

Í þessari grein er fjallað um stjórnslukærur vegna ákvarðana Samgöngustofu. Ákvæðið þarfnast ekki frekari skýringar.

Um 14. gr.

Hér er fylgt ákvæði gildandi laga um viðurlög vegna brota gegn frumvarpinu. Í greinargerð með frumvarpi því er varð að gildandi lögum segir eftirfarandi um viðurlög: „Ljóst þykir að öryggissjónarmið krefjast þess að hart verði tekið á brotum samkvæmt lögum þessum. Í þessari grein kemur fram heimild til þess að sekta og/eða svipta menn réttindum gerist þeir brotlegir við ákvæði laganna eða reglugerða settra samkvæmt þeim (Þskj. 176, 120. lögþ. 1995-1996, bls. 4).“

Um 15. gr.

Með þessu ákvæði er lagt til að rannsókn slysa við köfun í atvinnuskyni falli undir rannsóknarnefnd samgönguslysa. Um röksemdir vísast til kafla 3 við greinargerð.

Um 16. gr.

Þessi grein fjallar um reglugerðarheimild handa ráðherra til nánari útfærslu frumvarpsins. Að öðru leyti þarfnast ákvæðið ekki frekari skýringa.

Um 17.

Ákvæði þetta varðar gildistöku frumvarpsins sem lög. Lagt er til að þau öðlist þegar gildi og frá gildistöku þeirra falli lög nr. 31/1996, með síðari breytingum, úr gildi.